

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ЗАГАЛЬНОГО МОВОЗНАВСТВА
[CURRENT ISSUES IN GENERAL LINGUISTIC]

УДК 811. 133. 1: 81'367.7

Стаття надійшла до редакції [Article received] – 17.08.2020 р.

Перевірено на плагіат [Checked for plagiarism] – 21.08.2020 р.

Оригінальність тексту [The originality of the text] – 98.73 %

<http://doi.org/10.17721/2663-6530.2020.38.01>

МОНО- ТА ПОЛІПРЕДИКАТИВНІ ВИСЛОВЛЕННЯ ІЗ
СИНТАКСИЧНОЮ МОНО- ТА ПОЛІСИНОНІМІЄЮ СУЧАСНОЇ
ФРАНЦУЗЬКОЇ ХУДОЖНЬОЇ ПРОЗИ ЯК СКЛАДНІ АСИМЕТРИЧНІ
МОВНО-МОВЛЕННЄВІ ЗНАКИ

*Присвячено моєму вчителю,
доктору філологічних наук, професору Мінкіну Л. М.*

Анастасія Вікторівна Ленетюха (м. Харків, Україна)

lepetyukha.anastasiya@gmail.com

кандидат філологічних наук, доцент кафедри романської філології
Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди
(Міністерство освіти і науки України)
61070, м. Харків, вул. Валентинівська, 2

У цій статті моно- та поліпредикативні висловлення із синтаксичною моно- та полісинонімією розглянуто як складні мовно-мовленнєві знаки в дихотомії мова → мовлення з позицій провідної менталістської концепції французького лінгвіста Г. Гійома. Виявлено, що вторинні синонімічні складні мовні знаки формуються в результаті трансформації первинних синтагми / пропозиції, в основі яких лежать сублінгвістичні схеми. Доведено, що актуалізовані синонімічні преференціальні опції характеризуються асиметрією сигніфікативного і денотативного значень та експліцитною або імпліцитною

(Актуальні питання загального мовознавства [Aktual'ni pytannja zagal'nogo movoznavstva])

Моно- та поліпредикативні висловлення із синтаксичною моно- та полісинонімією сучасної французької художньої прози як складні асиметричні мовно-мовленнєві знаки [Mono- ta polipredykatywni vyslovlennja iz syntaksychnoju mono- ta polisynonimijeju suchasnoi' francuz'koi' hudozhn'oi' prozy jak skladni asymetrychni movno-movlennjevi znaky] (Українською)

© Ленетюха А. В. [Lepetjuha A. V.], lepetyukha.anastasiya@gmail.com

референтною орієнтацією в певному ко(н)тексті залежно від комунікативної інтенції адресанта.

Ключові слова: асиметрія сигніфікативного і денотативного значень знака, синтаксична моно- та полісинонімія, складний мовно-мовленнєвий знак, моно- та поліпредикативне висловлення.

MONO- AND POLYPREDICATIVE UTTERANCES WITH THE SYNTACTIC MONO- AND POLYSYNONYMY OF MODERN FRENCH FICTION AS ASYMMETRIC COMPLEX LANGUAGE-DISOURSE SIGNS

Lepetiukha Anastasiia V. (Kharkiv, Ukraine)

lepetyukha.anastasiya@gmail.com

Ph.D (Philology), Assistant Professor of Department of Romance Philology
H. S. Skovoroda Kharkiv National Pedagogical University
(Ministry of Education and Science of Ukraine)
2, Valentynivska Str., Kharkiv, Ukraine, 61070

In this article mono- and polypredicative utterances with the syntactic mono- and polysynonymy are considered as complex language-discourse signs in the dichotomy language – discourse from the standpoint of the mentalist concept of French linguist G. Guillaume who presented the causation of the language-discourse act in the form of the trine: mental operations → language → discourse. It was revealed that the secondary synonymic complex signs are formed within the space of the operating time of a thought movement as the result of the transformation of the primary syntagma / proposition based on sublinguistic schemes, or minimal units of mental information. It was proved that between systemic (linguistic) synonymic signs-transforms of one primary structure the asymmetry of semasiological meanings appears which causes the actualization of synonymic preferential options characterized by the asymmetry of semasiological and

(Current issues in general linguistics [Aktual'ni pytannja zagal'nogo movoznavstva])

Mono- and Polypredicative Utterances with the Syntactic Mono- and Polysynonymy of Modern French Fiction as Asymmetric Complex Language-Discourse Signs [Mono- ta polipredykatywni vyslovlennja iz syntaksyschnoju mono- ta polisynonimijeju suchasnoi' francuz'koi' hudozhn'oi' prozy jak skladni asymetrychni movno-movlennjevi znaky] (in Ukrainian)

© Lepetiukha A. V. [Lepetjuha A. V.], lepetyukha.anastasiya@gmail.com

**ПРОБЛЕМИ СЕМАНТИКИ, ПРАГМАТИКИ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ
[PROBLEMY SEMANTYKY, PRAHMATYKY TA KOHNITYVNOI LINHVISTYKY]**

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

denotative meanings and by the explicit or implicit referential orientation in some co(n)text (linguistic and situational context) according to the communicative intention of the addressee.

Key words: *asymmetry of semasiological and denotative meanings of the sign, syntactic mono- and polysynonymy, complex language-discourse sign, mono- and polypredicative utterance.*

У пропонованій статті проведено системно-функціональний аналіз моно- та поліпредикативних висловлень (далі – МПВ та ППВ) із синтаксичною моно- та полісинонімією на рівні синтагми та висловлення як складних асиметричних мовно-мовленнєвих знаків у сучасній французькій художній прозі.

Актуальність цієї наукової розвідки обумовлено відсутністю у французькому мовознавстві комплексного системно-функціонального дослідження феномена синтаксичної синонімії.

Метою статті є виявлення асиметрії сигніфікативного та денотативного значень моно- та полісинонімічних моно- та поліпредикативних конструкцій у сучасних французьких прозових творах.

У французькій лінгвістиці проблемі синтаксичної синонімії (далі – СС) присвячені роботи М. Гросса, Ж. Дюбуа, Ж.-Ж. Россі, Г. Дуалан, Б. Курбона та ін., в яких немає комплексного аналізу цього явища, оскільки вчені трактують СС однобічно, виділяючи одну з її характеристик. Зокрема, Ж. Дюбуа вивчає синтагматичну синонімію, зазначаючи, що «кожний клас субститутів представляє структурну аналогію із синтагмою, яку він заміщує» [11, с. 98]. Учений вказує, що «синтаксична синонімія передбачає постійний рух дієслів між різними класами, підкласами та типами конструкцій» [12, с. 65]. Частина мовознавців стверджує, що між синонімією та перифразою наявний континуум, підкреслюючи, що при синонімічних відношеннях на рівні синтагм і висловлень спостерігається перехід у площину перифрази [9, с. 18; 17, с. 54]. Канадський лінгвіст І. А. Мельчук також зауважує, що «лінгвістична компетенція мовця полягає насамперед у його здатності продукувати всі тексти, які можуть виразити початковий смисл (= усі

(Актуальні питання загального мовознавства [Aktual'ni pytannja zagal'nogo movoznavstva])

Моно- та поліпредикативні висловлення із синтаксичною моно- та полісинонімією сучасної французької художньої прози як складні асиметричні мовно-мовленнєві знаки [Mono- ta polipredykatywni vyslovlennja iz syntaksychnoju mono- ta polisynonimijeju suchasnoi' francuz'koi' hudozhn'oi' prozy jak skladni asymetrychni movno-movlennjevi znaky] (Українською)

© *Ленюха А. В. [Lepetjuha A. V.], lepetyukha.anastasiya@gmail.com*

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS
[PROBLEMY SEMANTYKY, PRAHMATYKY TA KOHNITYVNOI LINGVISTYKY]

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

можливі перифрази), та обирати один або кілька текстів найбільш адаптованих до ситуації або певного контексту» [18, с. 41]. На погляд М. Гросса, кожне значення слова повинно описуватися засобами елементарного висловлення і відображатися в інших формах за допомогою формальних (синтаксичних) трансформацій [14, с. 40]. У такому разі при синтаксичній трансформації спостерігається «неактуалізація складників висловлення, тобто кожний елемент не актуалізується індивідуально» [там само, с. 41]. Новий підхід до вивчення СС виявлено в концепції синонімії-стимулу

Ж.-Ж. Россі. Дослідник пропонує вважати два висловлення синонімічними «з того моменту, коли вони викликають у мовця однакову поведінку та можуть розглядатися як такі, що породжують однакові стимули» [19, с. 108]. Б. Курбон трактує СС як багатовимірне явище, оскільки впорядкованість лексем у синтагми «залежить від сукупності параметрів, таких, як: лексико-референціальна адекватність, синтагматична схожість та відповідні смислові реалізації» [8, с. 340]. Учений зазначає, що в сучасних дослідженнях СС розглядається як дві частини айсберга: верхівка (*partie émergée*) представляє семантичне значення, що є головним стосовно синтагматичних структур (невидимої частини айсберга (*partie immergée*)), які його «матеріалізують» та форма вираження яких варіюється згідно з нормативними звичками кожного комуніканта [там само, с. 336]. При такому трактуванні феномена СС дискусійним для лінгвістів залишається питання, яка частина більш важлива для адекватної інтерпретації синонімічних відношень. Уважаємо дискусії з цього питання недоречними, оскільки функціонування в мовленні і ко(н)текстуальна інтерпретація синтаксичних синонімів як складних мовно-мовленнєвих знаків зумовлені взаємодією когнітивного, структурного, семантичного, прагматичного та стилістичного аспектів, що характеризують синонімічні одиниці.

У пропонованій статті МПВ та ППВ із СС досліджено в континуумі мова → мовлення з позицій провідної теорії ментального кінетизму французького вченого Г. Гійома та його однодумців і послідовників (Р. Валена, М. Валетта,

(Current issues in general linguistics [Aktual'ni pytannja zagal'nogo movoznavstva])

Mono- and Polypredicative Utterances with the Syntactic Mono- and Polysynonymy of Modern French Fiction as Asymmetric Complex Language-Discourse Signs [Mono- ta polipredykatywni vyslovlennja iz syntaksychnoju mono- ta polisynonimijeju suchasnoi' francuz'koi' hudozhn'oi' prozy jak skladni asymetrychni movno-movlennjevi znaky] (in Ukrainian)

© Lepetiukha A. V. [Lepetjuha A. V.], lepetyukha.anastasiya@gmail.com

ПРОБЛЕМИ СЕМАНТИКИ, ПРАГМАТИКИ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ
[PROBLEMY SEMANTYKY, PRAHMATYKY TA KOHNITYVNOI LINHVISTYKY]

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

Л. М. Мінкіна та ін.). Системно-функціональний аналіз складних мовно-мовленнєвих знаків-моно- та поліпредикативних синонімічних конструкцій передбачає той факт, що динаміка відношень мова / мовлення реалізується в мовно-мовленнєвих актах, які породжуються в темпоральній площині (оперативному часі [20, с. 39]), починаючи з виникнення комунікативної інтенції мовця і закінчуючи продукуванням висловлення. Оперативний час у менталістській концепції Г. Гійома становить референт ментального кінетизму (руху), матеріальний субстрат розумово-мовленнєвої діяльності комуніканта, у межах якого діють когнітивні поліоперації (психомеханізми) формування та актуалізації мовних знаків, та входить до праксеогенічного часу (часу говоріння) як мікрочас (невимірний час) і макрочас (вимірний час) [21, с. 11]. Внутрішній оперативний час мислиться як загальний темпоральний субстрат виникнення висловлення, який охоплює внутрішні когнітивні поліоперації породження мовно-мовленнєвого акту; зовнішній – як час, використаний мовцем для продукування висловлення [там само, с. 2].

Когнітивний механізм актуалізації мови в мовленні розчленовується на послідовні етапи, більш-менш віддалені від початкової точки формування уявлення про рух часу в лінгвістичній свідомості суб'єкта мовлення. Процес каузації (породження) дискурсивних одиниць Г. Гійом схематично представив у просторі оперативного часу у вигляді триному (розумові операції → мова → мовлення) [16, с. 27], до якого доцільно додати прекоструктивний етап, довпорядковану ситуацію, що обумовлює формування та функціонування в мовленні мовних знаків. Довпорядкована ситуація являє собою хаос, «турбулентну думку» [22, с. 150]. Елементи, що перебувають у турбулентному стані у свідомості людини, упорядковуються завдяки психомеханізмам [15, с. 18]. Такі операції сприяють фрагментації безпорядку в окремі поняття, оптимізуючи їхнє вираження [6, с. 102], тобто виділенню думки з її когнітивного простору («турбулентна думка» → «думка, що думає» [22, с. 150]) та забезпеченню формування простих (слів) і складних (синтагм та пропозицій) мовних знаків – потенційних моделей, систематизовано представлених у мові, які реалізуються в

(Актуальні питання загального мовознавства [Aktual'ni pytannja zagal'nogo movoznavstva])

Моно- та поліпредикативні висловлення із синтаксичною моно- та полісинонімією сучасної французької художньої прози як складні асиметричні мовно-мовленнєві знаки [Mono- ta polipredykatyvi vyslovlennja iz syntaksychnoju mono- ta polisynonimijeju suchasnoi' francuz'koi' hudozhn'oi' prozy jak skladni asymetrychni movno-movlennjevi znaky] (Українською)

© Ленетюха А. В. [Lepetjuha A. V.], lepetyukha.anastasiya@gmail.com

**PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS
[PROBLEMY SEMANTYKY, PRAHMATYKY TA KOHNITYVNOI LINVISTYKY]**

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemanitics>

мовленні у вигляді слова, синтагми або висловлення. Отже, з одного боку, «несистемна матерія становить безпорядок; з іншого боку, форма – це порядок, що захоплює безпорядок», тобто відбувається «конвертація кінетизму в статизм захвату» [7, с. 293].

Оскільки породження мовно-мовленнєвого акту відбувається в просторі внутрішнього та зовнішнього оперативного часу, це дає змогу аналітично представити в динаміці когнітивних операцій взаємодію складників семантичної структури знака: сигніфікативного (семасіологічного) і денотативного (смислового) значень [5, с. 8]), тобто «подвійне позначення» [1, с. 87] знака та результат цієї взаємодії в прагматиці мовлення. Семасіологічне і смислове значення загального змісту знака вступають у відношення взаємної додаткової відповідності, що є фундаментальною якістю його організації [3, с. 17]. Відповідність містить у собі відношення симетрії / асиметрії плану змісту і плану вираження знака. Зміст знака в мові та мовленні неоднозначний: у мові – симетрія сигніфікативного і денотативного значень (позначувального і позначуваного), у мовленні – симетрія / асиметрія сигніфікативного і денотативного значень. Симетрія / асиметрія позначувального та позначуваного в мовленні обумовлюється обсягами семасіологічного і смислового значень у змісті мовного знака. При переході мови до мовлення відбувається скорочення обсягу знака (знак у системі (мові) має повний обсяг, який включає його можливі мовленнєві реалізації), що спричиняє появу в мовленні одного позначуваного, якого потребує конкретна комунікативна ситуація. Мовленнєві стратегії адресанта, його комунікативна інтенція, загальний ко(н)текст (лінгвістичний та ситуативний контекст) регулюють взаємовідношення між сигніфікативним і денотативним значеннями знака, що сприяє актуалізації граматизованих (усталених у мові і мовленні) та нерегулярних синтаксичних утворень, тобто типових (усталених у мовленні і неусталених у мові) та нетипових (неусталених у мовленні та мові) аграматизованих конструкцій. Останні виникають в результаті конфронтації між ментальними і структурними константами, пов'язаними з креативно-творчою

(Current issues in general linguistics [Aktual'ni pytannja zagal'nogo movoznavstva])

Mono- and Polypredicative Utterances with the Syntactic Mono- and Polysynonymy of Modern French Fiction as Asymmetric Complex Language-Discourse Signs [Mono- ta polipredykatywni vyslovlennja iz syntaksychnoju mono- ta polisynonimijeju suchasnoi' francuz'koi' hudozhn'oi' prozy jak skladni asymetrychni movno-movlennjevi znaky] (in Ukrainian)

© Lepetiukha A. V. [Lepetjuha A. V.], lepetyukha.anastasiya@gmail.com

ПРОБЛЕМИ СЕМАНТИКИ, ПРАГМАТИКИ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ
[PROBLEMY SEMANTYKY, PRAHMATYKY TA KOHNITYVNOI LINHVISTYKY]

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemanitics>

мовленнєвою діяльністю комуніканта.

Неоднозначність змісту знака зумовлена тим, що мова як знакова система характеризується подвійним модусом існування [4, с. 3]. Мовні знаки подвійно співвідносяться з предметним рядом: у ролі номінативних знаків та в ролі або складі предикативних знаків-висловлень, або як частина трансфрастичних утворень – у мові та в актуалізованому мовленні:

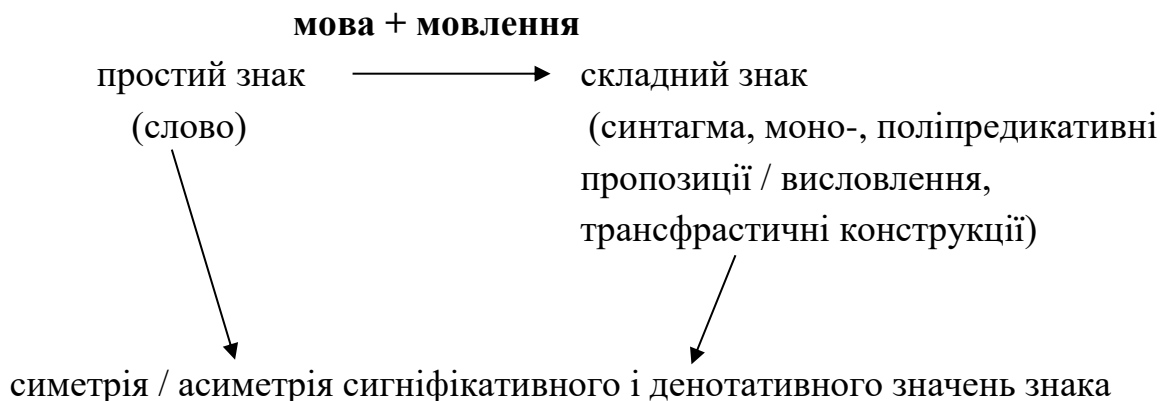
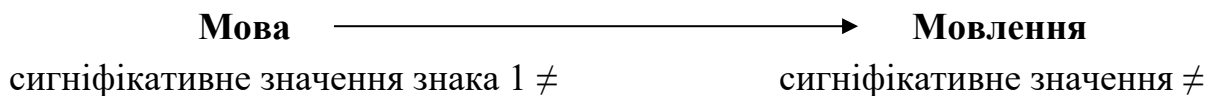

Рис. 1. Системна й актуальна співвіднесеність простого і складного знаків.

У процесі взаємодії синтаксису, семантики і прагматики на рівні мови простий знак (слово) становить елемент пропозиції, актуалізований у висловленні; на рівні мовлення простий знак є інтерпретантом мікроелемента події, ситуації, а складний знак-висловлення (або складники висловлення – синтагми) – інтерпретантом макроелемента ситуації, події. Простий знак втрачає свою «системну» індивідуальність і структурно та семантично пристосовується до комунікативних функцій складного знака.

Очевидно, що МПВ та ППВ із СС як складні мовно-мовленнєві знаки характеризуються асиметрією сигніфікативного і денотативного значень у мовленні, оскільки в мові синтаксичні синоніми одного синонімічного ряду мають різне семасіологічне значення. Схематично відношення мовного і мовленнєвого змістів знаків із СС представимо так:

(Актуальні питання загального мовознавства [Aktual'ni pytannja zagal'nogo movoznavstva])

Моно- та поліпредикативні висловлення із синтаксичною моно- та полісинонімією сучасної французької художньої прози як складні асиметричні мовно-мовленнєві знаки [Mono- ta polipredykatywni vyslovlennja iz syntaksychnoju mono- ta polisynonimijeju suchasnoi' francuz'koi' hudozhn'oi' prozy jak skladni asymetrychni movno-movlennjevi znaky] (Українською)

© *Ленетюха А. В. [Lepetjuha A. V.]*, lepetyukha.anastasiya@gmail.com

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS
[PROBLEMY SEMANTYKY, PRAHMATYKY TA KOHNITYVNOI LINVISTYKY]

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

сигніфікативне значення знака $2 \neq$	денотативне значення
сигніфікативне значення знака n	актуалізованого знака

Рис. 2. Відношення змістів знаків у мові і мовленні при СС.

На осі оперативного часу в процесі каузації мовно-мовленнєвого акту в системі формуються синонімічні синтагми / пропозиції. На етапі раннього усвідомлення мовцем буття і його структур та категорій (діалектичного руху думки на відкривання (від більшого до меншого, або від загального до окремого (U1 (universel) \rightarrow S1 (singulier) [2, с. 164]) відбувається їхня деструкція та реконструкція. У результаті утворюється первинна (стрижнева) синтагма або пропозиція з максимально заповненими синтаксичними позиціями та з певним семантичним значенням, що характеризується «семантико-морфо-синтаксичною рівновагою» [10, с. 50]. В основі її побудови лежать сублінгвістичні схеми, які становлять ментальні сутності, що можуть бути визначені як «мінімальні одиниці ментальної інформації» [13, с. 48], типові моделі, за зразком яких відтворюються численні мовні знаки. На етапі пізнішого усвідомлення (діалектичного руху думки на закривання (від меншого до більшого, або від окремого до загального (S1 \rightarrow U2 [2, с. 164]) у мові формуються трансформи первинної структури, реконструйовані вторинні знаки-синоніми (синтагми або пропозиції з «порушенням семантико-морфо-синтаксичної рівноваги») з іншим семасіологічним значенням, але зі схожою семантикою (денотативним значенням), серед яких мовець обирає преференціальну для певного ко(н)тексту синонімічну конструкцію. Між членами одного системного синонімічного ряду виникає асиметрія семасіологічних значень, що реалізується в мовленні синонімічною синтагмою або висловленням з асиметрією сигніфікативного та денотативного значень.

Наведемо приклади моно- та полісинонімічних асиметричних МПВ та ППВ:

(1) *Après avoir pris une douche, elle glissa son gros ventre derrière le volant de sa voiture* (A. Gavalda, 27).

(Current issues in general linguistics [Aktual'ni pytannja zagal'nogo movoznavstva])

Mono- and Polypredicative Utterances with the Syntactic Mono- and Polysynonymy of Modern French Fiction as Asymmetric Complex Language-Discourse Signs [Mono- ta polipredykatywni vyslovlennja iz syntaksychnoju mono- ta polisynonimijeju suchasnoi' francuz'koi' hudozhn'oi' prozy jak skladni asymetrychni movno-movlennjevi znaky] (in Ukrainian)

© Lepetiukha A. V. [Lepetjuha A. V.], lepetyukha.anastasiya@gmail.com

ПРОБЛЕМИ СЕМАНТИКИ, ПРАГМАТИКИ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ
[PROBLEMY SEMANTYKY, PRAHMATYKY TA KOHNITYVNOI LINGVISTYKY]

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemanitics>

У поданому ППВ ініціальна інфінітивна синтагма *après avoir pris une douche* становить синонімічний трансформ, схожий за смисловим значенням зі стрижневою побудовою *après qu'elle eut pris une douche*, яку він актуалізує. Ці синонімічні структури являють собою різні за семасіологічним значенням складні знаки, оскільки первинна синтагма містить дієслово у складному минулому часі та прономінальний компонент *elle* (вона), тобто характеризується експліцитною референтною орієнтацією. Референтна спрямованість вторинної синтагми залишається імпліцитною.

(2) *Nous fumes guettés, à la sortie, par un journaliste* (Boileau-Narcejac, 69).

В актуалізованій преференціальній опції-синонімічному пасивізованому МПВ з експліцитною референтною спрямованістю (*nous*) та у стрижневій пропозиції *un journaliste nous guetta à la sortie* спостерігається відмінність у сигніфікативному значенні, спричинена експлікацією різних референтів-актантів (особовий займенник *nous* та номінальний компонент *un journaliste*), що виявляється в ко(н)текстуальній асиметрії сигніфікату і денотата.

(3) *Impossible sans nous donner des terres encore plus ingrates* (G.-J. Arnaud, 20).

Асиметрія між реалізованою преференціальною опцією та її мовним аналогом виявляється в цьому прикладі полісинонімічного висловлення (ініціальна еліптична побудова + інфінітивна конструкція з прийменником *sans*) в імплікації актантів обох синонімічних синтагм (стрижнева пропозиція першої синтагми: *c'est impossible*; первинна структура другої синтагми: *sans que le Bureau des Affaires Indiennes nous donne des terres encore plus ingrates* (суб'єкт дії експлікується в претексті)). Така подвійна імплікація референтів в контактному ко(н)тексті становить одну з особливостей ідіостилу автора.

Таким чином, невідповідність у мовленні денотативного та сигніфікативного значень МПВ і ППВ, що формуються в результаті трансформації мовних первинних синтагм та пропозицій, як складних мовно-мовленнєвих знаків із синтаксичною моно- та полісинонімією свідчить про інтенціонально-ко(н)текстуальну природу феномена СС. Кожне висловлення із

(Актуальні питання загального мовознавства [Aktual'ni pytannja zagal'nogo movoznavstva])

Моно- та поліпредикативні висловлення із синтаксичною моно- та полісинонімією сучасної французької художньої прози як складні асиметричні мовно-мовленнєві знаки [Mono- ta polipredykatywni vyslovlennja iz syntaksychnoju mono- ta polisynonimijeju suchasnoi' francuz'koi' hudozhn'oi' prozy jak skladni asymetrychni movno-movlennjevi znaky] (Українською)

© Ленетюха А. В. [Lepetjuha A. V.], lepetyukha.anastasiya@gmail.com

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS
[PROBLEMY SEMANTYKY, PRAHMATYKY TA KOHNITYVNOI LINGVISTYKY]

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

СС має певний семантичний потенціал, який реалізується різними дискурсивними засобами, залежно від комунікативного наміру автора, його ідіостильових характеристик та ко(н)текстуального оточення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бенвенист, Э. *Словарь индоевропейских социальных терминов. Общая лингвистика: монография* (Благовещенск, 1998): 104–114.
2. Гийом, Г. *Принципы теоретической лингвистики: монография* (Москва, Едиториал УРСС, 2004), 224.
3. Минкин, Л. М. «Некоторые вопросы теории языка и речи.» *Вісник Київського національного лінгвістичного університету* 3 (2) (2000): 15–25.
4. Минкин, Л. М., Шевченко, И. С. «Номинация и референция в высказывании.» *Вісник Харківського національного університету ім. В. Н. Каразіна. Серія «Романо-германська філологія. Методика викладання іноземних мов»* 667 (2005): 3–10.
5. Минкин, Л. М. «Аспекты когнитивно-лингвистической парадигмы.» *Структурно-семантичні і когнітивно-дискурсивні парадигми сучасного романського мовознавства: матеріали Першої Всеукр. наук. конф. романістів* (м. Чернівці, 5–6 жовт. 2006 р.) (Чернівці, 2006): 6–9.
6. Минкин, Л. М. «Теория лингвистического ментализма Г. Гийома и вопросы нейролингвистики.» *Вісник Київського національного лінгвістичного університету* 1 (2) (2012): 98–110.
7. Boone, A., Joly, A. *Dictionnaire terminologique de la systématique du langage* (Paris, Harmattan, 1986), 443.
8. Courbon, B. «Intégration syntagmatique du sens lexical et établissement de rapports synonymiques.» *Synonymie* (Paris, 2012): 329–342.
9. Doualan, G. «Introduction à une approche instrumentée de la synonymie. L'exemple du Dictionnaire Électronique des Synonymes du CRISCO.» *Cahier du CRISCO* 32 (Septembre 2011), 95.
10. Dubois, J. «Grammaire générative et transformationnelle.» *Langue française* 1 (1963): 49–57.
11. Dubois, J. *Grammaire structurale du français: nom et pronom* (Paris, Larousse, 1965), 192.
12. Dubois, J., Dubois-Charlier, F. «Synonymie syntaxique et classification des verbes français.» *Langages, La synonymie, 31e année, n°128* (1997): 51–71.
13. Gineste, M.-D. «De la phrase à la proposition sémantique: un point de vue de la psychologie cognitive du langage.» *L'information grammaticale* 98 (2003): 48–51.
14. Gross, M. *Méthodes en syntaxe* (Paris, Hermann, 1975), 414.
15. Guillaume, G. *Temps et Verbe* (Paris, Champion, 1965), 134.
16. Guillaume, G. *Langage et science du langage* (Paris, Librairie A. G. Nizet, Québec, Les

(Current issues in general linguistics [Aktual'ni pytannja zagal'nogo movoznavstva])

Mono- and Polypredicative Utterances with the Syntactic Mono- and Polysynonymy of Modern French Fiction as Asymmetric Complex Language-Discourse Signs [Mono- ta polipredykatywni vyslovlennja iz syntaksyschnoju mono- ta polisynonimijeju suchasnoi' francuz'koi' hudozhn'oi' prozy jak skladni asymetrychni movno-movlennjevi znaky] (in Ukrainian)

© Lepetiukha A. V. [Lepetjuha A. V.], lepetyukha.anastasiya@gmail.com

ПРОБЛЕМИ СЕМАНТИКИ, ПРАГМАТИКИ ТА КОГНІТИВНОЇ ЛІНГВІСТИКИ
[PROBLEMY SEMANTYKY, PRAHMATYKY TA KOHNITYVNOI LINHVISTYKY]

Київський національний університет імені Тараса Шевченка, Україна

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemanitics>

presses de l'Université Laval, 1969), 288.

17. Lehmann, A., Martin-Berthet, F. *Introduction à la lexicologie. Sémantique et morphologie* (Paris, Nathan Université, 2003), 201.18. Mel'čuk, I. A. «Paraphrase et lexique: la théorie Sens-Texte et le Dictionnaire explicatif et combinatoire.» *Dictionnaire explicatif et combinatoire du français contemporain. Recherches lexico-sémantiques* (Montréal, 1992): 9–58.19. Rossi, J.-G. *Angèle Kremer Marietti, parcours philosophiques* (Paris, Ellipses, 1997), 286.20. Valin, R. «Introduction.» *Leçons de linguistique de Gustave Guillaume 1948 – 1949. Structure sémiologique et structure psychique de la langue française. Série A.* (Québec, Paris, 1971): 9–58.21. Valin, R. *Perspectives psychomécaniques sur la syntaxe* (Québec, Les presses de l'Université Laval, 1981), 96.22. Valette, M. *Linguistiques énonciatives et cognitives françaises*, Gustave Guillaume, Bernard Pottier, Maurice Toussaint, Antoine Culioli (Paris, Honoré Champion, 2006), 316.

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

23. Arnaud, G.-J. *Le Commander enterre la hache* (Paris, Fleuve noir, 1997), 224.24. Boileau-Narcejac *Schuss* (Paris, Denoël, 1986), 204.25. Gavalda, A. *Je voudrais que quelqu'un m'attende quelque part* (Paris, «J'ai lu», 1999), 159.

REFERENCES

1. Benvenist, E. *Slovar' indoevropskikh social'nyh terminov* [Dictionary of Indo-European terms]. *Obshchaya lingvistika – General linguistics* (Blagoveshchensk, 1998): 104–114 (in Russ.).2. Giyom, G. *Printsipy teoreticheskoy lingvistiki* [Principles of theoretical linguistics] (Moscow, Editorial URSS 2004), 224 (in Russ.).3. Minkin, L. M. «Nekotorye voprosy teorii yazyka i rechi [Some questions of language and speech].» *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho linhvistychnoho universytetu – Messenger of the Kiev National University* 3 (2) (2000): 15–25 (in Russ.).4. Minkin, L. M., Shevchenko, I. S. «Nominaciya i referenciya v vyskazyvanii [Nomination and reference in the utterance].» *Visnyk Kharkivskoho natsionalnoho universytetu im. V. N. Karazina. Seriya «Romano-hermanska filolohiia. Metodyka vykladannia inozemnykh mov» – Messenger of Kharkiv National University im. V. N. Karazina. "Series Romano-Germanic Philology. Methodology of teaching foreign languages"* 66 (2005): 73–10 (in Russ.).5. Minkin, L. M. «Aspekty kognitivno-lingvisticheskoy paradigmy [Aspects of the cognitive-linguistic paradigm].» *Strukturno-semantichni i kohnityvno-dyskursivni paradyhmy suchasnoho romanskoho movoznavstva: materialy Pershoi Vseukr. nauk. konf. romanistiv – Structural-semantic and cognitive-discursive paradigms of modern Romance linguistics: materials of the First All-Ukrainian Science conf. of romanists* (Chernivtsi, 2006): 6–9 (in Russ.).6. Minkin, L. M. *Teoriya lingvisticheskogo mentalizma G. Gijoma i voprosy nejrolingvistiki*

(Актуальні питання загального мовознавства [Aktual'ni pytannja zagal'nogo movoznavstva])

Моно- та поліпредикативні висловлення із синтаксичною моно- та полісинонімією сучасної французької художньої прози як складні асиметричні мовно-мовленнєві знаки [Mono- ta polipredykatyvnii vyslovlennja iz syntaksychnoju mono- ta polisynonimijeju suchasnoi' francuz'koi' hudozhn'oi' prozy jak skladni asymetrychni movno-movlennjevi znaky] (Українською)

© *Ленемюха А. В.* [Lepetjuha A. V.], lepetyukha.anastasiya@gmail.com

PROBLEMS OF SEMANTICS, PRAGMATICS AND COGNITIVE LINGUISTICS
[PROBLEMY SEMANTYKY, PRAHMATYKY TA KOHNITYVNOI LINGVISTYKY]

Taras Shevchenko National University of Kyiv, Ukraine

<http://semantics.knu.ua/index.php/prblmsemantics>

[G. Guillaume's theory of linguistic mentalism and questions of neurolinguistics]. *Visnyk Kyivskoho natsionalnoho lingvistychnoho universytetu – Messenger of Kyiv National Linguistic University* 1 (2) (2012): 98–110 (in Russ.).

7. Boone, A., Joly, A. *Dictionnaire terminologique de la systématique du langage* (Paris, Harmattan, 1986), 443.

8. Courbon, B. «Intégration syntagmatique du sens lexical et établissement de rapports synonymiques.» *Synonymie* (Paris, 2012): 329–342.

9. Doualan, G. «Introduction à une approche instrumentée de la synonymie. L'exemple du Dictionnaire Électronique des Synonymes du CRISCO.» *Cahier du CRISCO* 32 (Septembre 2011), 95.

10. Dubois, J. «Grammaire générative et transformationnelle.» *Langue française* 1 (1963): 49–57.

11. Dubois, J. *Grammaire structurale du français: nom et pronom* (Paris, Larousse, 1965), 192.

12. Dubois, J., Dubois-Charlier, F. «Synonymie syntaxique et classification des verbes français.» *Langages, La synonymie, 31e année*, n°128 (1997): 51–71.

13. Gineste, M.-D. «De la phrase à la proposition sémantique: un point de vue de la psychologie cognitive du langage.» *L'information grammaticale* 98 (2003): 48–51.

14. Gross, M. *Méthodes en syntaxe* (Paris, Hermann, 1975), 414.

15. Guillaume, G. *Temps et Verbe* (Paris, Champion, 1965), 134.

16. Guillaume, G. *Langage et science du langage* (Paris, Librairie A. G. Nizet, Québec, Les presses de l'Université Laval, 1969), 288.

17. Lehmann, A., Martin-Berthet, F. *Introduction à la lexicologie. Sémantique et morphologie* (Paris, Nathan Université, 2003), 201.

18. Mel'čuk, I. A. «Paraphrase et lexique: la théorie Sens-Texte et le Dictionnaire explicatif et combinatoire.» *Dictionnaire explicatif et combinatoire du français contemporain. Recherches lexico-sémantiques* (Montréal, 1992): 9–58.

19. Rossi, J.-G. *Angèle Kremer Marietti, parcours philosophiques* (Paris, Ellipses, 1997), 286.

20. Valin, R. «Introduction.» *Leçons de linguistique de Gustave Guillaume 1948 – 1949. Structure sémiologique et structure psychique de la langue française. Série A.* (Québec, Paris, 1971): 9–58.

21. Valin, R. *Perspectives psychomécaniques sur la syntaxe* (Québec, Les presses de l'Université Laval, 1981), 96.

22. Valette, M. *Linguistiques énonciatives et cognitives françaises, Gustave Guillaume, Bernard Pottier, Maurice Toussaint, Antoine Culioli* (Paris, Honoré Champion, 2006), 316.

SOURCES

23. Arnaud, G.-J. *Le Commander enterre la hache* (Paris, Fleuve noir, 1997), 224.

24. Boileau-Narcejac *Schuss* (Paris, Denoël, 1986), 204.

Gavaldà, A. *Je voudrais que quelqu'un m'attende quelque part* (Paris, «J'ai lu», 1999), 159.

(Current issues in general linguistics [Aktual'ni pytannja zagal'nogo movoznavstva])

Mono- and Polypredicative Utterances with the Syntactic Mono- and Polysynonymy of Modern French Fiction as Asymmetric Complex Language-Discourse Signs [Mono- ta polipredykatywni vyslovlennja iz syntaksyschnoju mono- ta polisynonimijeju suchasnoi' francuz'koi' hudozhn'oi' prozy jak skladni asymetrychni movno-movlennjevi znaky] (in Ukrainian)

© Lepetiukha A. V. [Lepetjuha A. V.], lepetjukha.anastasiya@gmail.com